

THỰC CHẤT VIỆC TU HÀNH

Thực Chất

Việc Tu Hành

Mây mờ vô minh
Căn thức mê

NIỆM
Vọng tưởng

SỐNG THEO THƯỜNG TÌNH

Các cảnh duyên

*Con người
Tài sản - Vạn vật*

- Nhận vọng niệm làm mình → Mê lầm → Tạo nghiệp → KHỔ ĐAU.
- Thấy biết theo cảnh → Dính mắc → Bị trói buộc → KHỔ ĐAU.

Mây mờ vô minh
Căn thức mê

NIỆM
Vọng tưởng

**SỐNG THEO CHIỀU HƯỚNG
TU HÀNH**

Các cảnh duyên

*Con người
Tài sản - Vạn vật*

1

CHẶT THẲNG CỘI NGUỒN

2

ĐỐI DIỆN - NHÌN THẲNG

1 CHẶT THẲNG CỘI NGUỒN

2 ĐỐI DIỆN - NHÌN THẲNG

3 PHẢN QUAN VÀ NHÌN THẲNG - RÕ RÀNG - KHÔNG TẠO TÁC

4 ĐỐI VỚI CÁC PHƯƠNG TIỆN KHÁC

5 ĐÚC KẾT

Nhìn Thấu Tột Cùng

Chân Lý

- 1 **Kinh Luận:** • Dạy cho biết đường tu. - Khéo tu: Nhận thẳng cốt lõi (tự tánh).
- Nếu không khéo tu → Kinh Luận thành tướng của vọng thức.
 - Nghe nói → Sanh khởi hiểu → Chưa rời vọng thức → Không khế thể đại đạo.

- 2 **Phật dạy: Kinh Lăng Nghiêm:** “*Các ông còn đem tâm phan duyên mà nghe pháp thì pháp này cũng thuộc về cái duyên, chứ chưa phải pháp chân thật*”.

- 3 **Cho thấy**
- Nếu không khéo công phu, hướng thẳng tự tánh để thấy ra.
 - Thì các lý thuyết: Trăng tâm, mắt tuệ, đất tâm, vọng tức chơn, hoa tức là rác...
 - Tất cả chỉ là cảnh sở duyên - Đồng tính chất vọng niệm - Chưa rời vọng thức.
 - Tất cả chỉ là sự tưởng tượng – Chưa rời thức tưởng → Với đạo chưa có phần → Chưa làm chủ → Còn bị vọng niệm và cảnh duyên chi phối → BẤT AN.
 - Nếu nhận bản tâm → Thì tất cả đều trong lặng, rõ ràng, ngay tâm mình.
 - Không phải là sự hiểu biết – Mà là đang sống, đang hiện rất rõ. Trong đó tự nói pháp.
 - Nếu chưa như thế → Thì tất cả đều là vọng tưởng, vọng thức – Chưa khế đại đạo.

02

TU KHÓ HAY DỄ?

1

THẤY TU LÀ KHÓ

2

KHÉO TU SẼ KHÔNG KHÓ - KHÔNG DỄ

3

QUYẾT CHÍ, NHẤT TÂM → SẼ CÓ KẾT QUẢ BẤT NGỜ